

DON QUICHOTTE ZOEKT DE STER

door Jef DEROOSE

Het is veel moeilijker een artikel te schrijven voor het glorieuze kerstnummer van Het Visserijblad dan tien gewone visserijbladen helemaal vol te schrijven; in het laatste geval hoef je slechts wat beschouwingen, kritiek en nieuwsjes te brengen, voor dit speciale nummer echter verlangt men iets openbarends, iets troostends, een boodschap kortom.

En wie heeft er vandaag voldoende pretentie om voor de anderen een boodschap te verkondigen?

Immers, de troost komt niet langer van een kind in de kribbe of van een man aan het kruis, want de waarheid komt voortaan van uit de macht, van wie meedoen en meelopen met de meerderheid. Kijk zelf maar:

— Een stel Molukkers vechten tegen de indonesische diktatuur, ze gijzelen en doden onschuldigen opdat men aandacht aan hun vrijheidsstrijd zou schenken en gans Nederland springt terecht op, in heilige verontwaardiging. Straks overweegt men om de doodstraf weer in te voeren! Maar als de Basken in Spanje mensen neerschieten en daarom zelf de dood krijgen, springt minister Den Uil middenin de betogers en roept door zijn megafoon schande over Franco en huilt om begrip voor de doders in Spanje.

Waarom mag de enen niet en de andere wel onschuldigen uitmoorden?

— Man en vrouw, werkloos, mogen onbelast 300.000 fr werklozensteun genieten, dat is zoveel als minstens 50 procent van de werkende mannen verdienen, wier vrouw voor de kinderen zorgt en géén steun krijgt en niet kan arbeiden.

— Van de dop gesproken: we hebben meer dan 200.000 werklozen, maar de trammaatschappij in Brussel vraagt sinds maanden werkkrachten. Tevergeefs, want niemand biedt zich aan.

— De nationale statistiek beweest onlangs dat iedere postbediende gemiddeld per jaar 20 werkdagen ziek is. De regering heeft nochtans toegelaten dat de posterijen nieuwe bedienden aanwerft.

— Een voor corruptie veroordeelde Baudrin heeft nog miljoenen wedde ontvangen; een ingenieur Mertens, die corruptie aanklaagt, wordt door minister Defraigne onmiddellijk zijn wedde afgepakt.

Wie vertelt er nu eigenlijk de waarheid?

Als ge maar aan de goeie kant staat, wordt je gelooft; zelfs al verdienen je als vakbondsbaas 10,15 maal meer dan een gepensioneerde, dan nog mogen en durven die grote leiders beweren dat eenieders loon maximaal maar 5 keer hoger zou mogen zijn. En hij wordt nog toegejuicht ook. Men beweert dat meneer Debunne 5 miljoen per jaar in zijn portefeuille steekt, en dat is 50 maal meer dan de ontvangsten van een gepensioneerde!

Maar we moeten vredelievend zijn, want het wordt kersttijd. We moeten liedjes zingen van de 3 wijzen die de ster zochten.....

Nochtans, als ik geroepen zou zijn om de ster te zoeken, zou ik me geen wijze maar een don Quichotte gevoelen.

Tenandere, waar zouden we die ster kunnen vinden? In de kwota-regeling-konferentie misschien, of t.v. de EEG-gasoilsubsidie, in Oostende, Carracas of Brussel?

Wat hebben we als macht om onze waarheid op te dringen, wat betekenen wij — zelfs eendrachtig — om onze eisen dwarsdoor de konferentietafel te slaan?

Ik hoop dan maar, gezien het kerstdag wordt, dat sommigen van ons een heel kelin stukje ster zullen vinden diep in hun binnenste eigen-ik, en dat zulks voldoende zal blijven om hier en daar een ander mens, moreel vooral, een handje toe te steken. Het is misschien niet veel, het is misschien in de ogen van de nukkigen nogal don quichotterig, maar om de wereld te veranderen moet je een groter geloof hebben dan ik bezit.

Het parelsnoer

Van een gelegheidscorrespondent kregen we hiernavolgende verzen, die bewijzen dat hij de visserijproblemen steeds volgt. We laten hierna zijn ontboezemingen volgen.

'T VISSERIJJAAR ging voorbij met veel schaduw en wat licht.

Vanuit de stille einder is nog geen beterschap in 't zicht.

Een reeks (matte) parels uit ons jaar hebben we aan korregaren geregen

en daarmee een snoer gemaakt van happenings om eens t' overwegen.

Doch denk met nederigheid daaraan: we hebben niet alles wat we willen,

Er zijn op deze wereld mensen die zelfs hun honger nog niet kunnen

stillen!

Het ideaal zullen we ook hier... nooit bereiken.

We wroeten ons bestaan ergens tussen armen en rijken.

«HAAST EN SPOED is zelden goed»,

zegt onze Raad met een gerust gemoed

en laat de zaken in de kast bevroren

zodat men 't jaar daarop van 't stof moet niezen!

In vredesnaam, wie weet dan nog wat uit te leggen

of met klare geest iets over 't gebeurde te zeggen?

Een Salomonsoordeel al trekkend aan de baard

dat geeft onze onderzoeksraad van de... vaart

DE REDERS EN DE VAKBONDEN moeten samenwerken.

Daardoor kunnen ze hun stootkracht sterken,

om van een regering voordeel af te dwingen

en d'eerste minister op de vissersmarkt te laten zingen!

Doch, er is van de Rederscentrale niks te melden

Ze doen niks anders dan tegen mekaar te schelden.

Dat past in 't kraam van Vader Staat.

«Verdeel en heers» was steeds een wijze raad...!

NAAR IJSLAND, voor de limieten, zijn ze gereisd.

De beurs van de Rederscentrale was altijd goed gespijsd.

Ze gingen het, op zijn Vlaams, aldaar eens zeggen,

maar ze mochten zelfs hun papier niet op tafel leggen!

Want, het was een rendez-vous voor diplomaten.

En, daar ziet men liefst geen Oostendse... platen.

Zo kwamen ze terug van een kale reis

van ginder verre, van 't land van vis en ijs.

DE REDERSCENTRALE maakt nu witte en zwarte boeken.

Waarom eigenlijk moet ze het zo ver gaan zoeken?

Ze zitten zelf in de «Raad van het Bedrijf»

en kunnen daar rechtstreeks terecht met hun geschrijf.

Maar, zelfs in eigen vergadering weten ze niet wat te zeggen.

Bovendien is 't jaarverslag der Raad ook veel te laat.

Wat zouden ze dan in de bedrijfsraad uit gaan leggen.

Zodat de visserij weer eens in haar blootje staat!

REDERSCENTRALE heeft tegen test aankoop verloren;

't Was een proces dat rechtsgeleerden kon bekoren.

Test aankoop had gezegd «er is in vis veel kwik

en daarvan krijgen de mensen de hennetik...»

Daardoor was 't met de visverkoop gedaan;

Tien miljoen van de Rederscentrale naar de maan!

Had de secretaris beter gekeken in zijn boeken

dan had de Rederscentrale nu die tien miljoen niet moeten zoeken.

HET KREDIET voor de danish pair is een flop,

heeft zelfde effekt als de prijzenstop!

De dure premies voor ongevallen steeds betalen.

Niemand vraagt ze vanwaar ze 't kunnen halen...

Daarbij moeten ze de vangsten nog beperken

en krijgen links en rechts nog slagen op hun vlerken!

Van 't brandstoffront is 't dat de almoes komt.

Hoe komen z'eigenlijk op 't eind van 't jaar nog rond?

VAN DE MAZOET valt 't een en 't ander wel te zeggen.

Grote rederijen kunnen veel geld op tafel leggen

en kopen daarmee veel mazoet in één keer.

Daardoor krijgen ze grote ristoernen weer.

En wie is er op 't einde, och arme, weer de duts?

De kleine reder, 't haar groeit hem door de muts.

Maar als ge belooft dat g'het 't zegt aan niemand

krijgt ge van de mazoetbaas wel wat ristoerne in de hand.

WIE KENT ER Pier z'n schaamteloze uitspraak niet

dat de zeemacht nooit ofte nooit Oostende... verliet?

Van z'n eerste leugen gebarsten is hij niet.

't Is een grote man die heel verre, verre ziet.

Doch wie kan er tegen onze zeemacht winnen,

(Vervolg bladzijde 46)

Steeds paraat en sterk als 't waait van... binnen!
Daarmee verloor Pier de grote slag,
waardoor de zeemacht niet meer in Oostende... mag.

«MAAR», ZEI EEN MINISTER, diep geroerd door het gebeuren,
«jullie hoeven daarom niet zo te zeuren»,
«kijk, ik zal als troost een klein kadootje doen
en straks krijgt ge daarbij van madame de minister nog een natte zoen»
«Als ge van mij een dok met slipway krijgt...
mag ik er dan op rekenen dat ge verder zwijgt...?»
Prestige is voor onze Pier gepaste munt...
Hij sloeg maar toe, en dacht... een nieuwe stunt!

WAT GAAN WE NU DOEN met al die dokken?
Al onze schepen zijn lange reeds vertrokken!
Vroeger was er voor 168 plaats genoeg.
We hebben er nu nog 68 en kleiner nog van boeg.
Naar 't schijnt gaan de Zeebruggenars nu verhuizen
want in hulder haven krijgen ze geen... luizen!
Op de kaai wacht Pier met als geschenk een schoteltje in tin
Zo regelt men in Vlaanderen alles in der... min!

IN ZEEBRUGGE immers liggen de treilers in het slijk.
voor hen is toch geen plaats meer achter de... dijk
Sedert tien jaar werd niet meer uitgediept, 't stemt droef
want er is schade aan schip, koppeling, motor en schroef.
Verder, langs een verroeste ladder op en neer,
per dag en nacht, soms tien tot vijftien keer.
Inderdaad een sociaal-erkentelijk land
waar de arbeidsinspectie kijkt langs d'andere kant!

JACHTEN zijn onafscheidelijk van 't grote kapitaal,
dat niks te doen wil hebben met vissers, n'est ce pas, Monsieur de Waal?
Treilers moeten plaats maar maken voor de jachten.
Brugge is blijkbaar niet van plan de visser meer te achten!
Kerncentrales, containers, olie, zeemacht, sluizen en fabrieken,
Brugge heeft alle ambities en, waarom niet, alle... baggertechnieken!

BRUGGE is met haar vissers erg begaan.
Nooit heeft ze zulk schone kado gedaan!
«WE ZULLEN», zei Vanmaele, «de schuine muren rechte trekken
en de kaaien zullen gelapt worden op hun zieke plekken,
de kas is te arm voor een sluis en trouwens de reders willen geen,
maar de nato krijgt van ons een nieuw dok in... leen»!
Het hele bedrijf is van zoveel schijnheiligheid in hare schelp gekropen.
Later zal men vertellen dat de visserij van armoe is... verzopen!

DE HOLLANDERS komen in onze wateren vissen
Ze zijn daarbij heel slim en laten zich niet klissen,
al zitten ze daarbij in onze territoriale wateren.
Bang zijn ze niet, de Belgen doen toch niets dan tateren!
En is om te vissen, 't weer te slecht,
met hun 300 P.K. komen ze in onze wateren wel terecht.
Dan liggen onze schepen alreeds binnen
en is hun vaardag naar de pinnen...

ZE GAAN ZELFS NAAR GASKONJE op tongenvangst
Overall zijn ze thuis, zelfs op zee blijven ze liefst het langst
Groot misbaar der Fransen tegen de wekkers
Die Hollanders zijn echte vissestekkers.....!
Zo diep gaan ze nu korren
Bovendien hebben ze maar 5 man aan boord
dat zelfs de slapende sintjakobsschelpen porren!
en volgens de Franse wetten is dat..... ongehoord.

OVER TIJD zat er nog een in onze limieten te vissen.
Vertel ons nu niet dat ge van mijlen kunt missen.
Een van ons had 't gezien met 't oog al speurend
en meldde de snode daad al kleurend.
Waterschout, politie en gendarmen werden gealarmeerd.
Maar toen de zeemacht uitvoer was de dag al gepasseerd.
En ondertussen was het kwaad gebeurd
en de Hollander was z'n puisten gescheurd!

EEN SMULPAAP heeft klacht eens neergelegd
en omtrent het lijden van arme kreeften de waarheid eens gezegd.
«'t Is niet om aan te zien hoe ze moeten lijden die arme beesten
opdat de mensen eens heerlijk zouden kunnen feesten».
Aan de kaai kwam de 900 in vliegende vaart verleden week
met aan boord een toffe infirmière en een hele apotheek.
Ze gaf hem een spuit, met kennis van zaken uiteraard
Maar was 't aan die kreeft of aan die..... gulzigaard?

«TREFT STEEDS DE SCHULD, de dutsen, zij die achteraan in 't rijtje
staan»

Zo zei Courteline reeds en zo is 't Esperance eens vergaan
Toen z'op een schone dag ongeduldig op haar Prins te wachten lag.
De vlugge Prins, door 't stralend beeld van Sprance verblind

heeft, dronken van liefde, maar — hoe kan 't anders — ook welgezind
met volle vaart het Oosterhoofd geramd.....
«'t Is haar schuld», zei de nijdige Prins, daar stond hij met z'n haar
gekamd
«Ge moet 't maar aan mijn wachtsman vragen.....
Maar 't liep verkeerd, die dag was de wachtsman thuis aan 't hertejagen!

«ALS DE DRANK is in de zeeman», zegt het spreekwoord,
dan is 't verstand al overboord.
Zo was de schipper van 120 eens de hele reis..... patat
zodat hij van vissen, kompas en zee geen nota meer had.
Zelfs de matrozen trokken mekander aan de lange haren.
Zei de stuurman «schipper zo wil ik niet meer varen»
«Wat!», bulderde de verzopen kapitein...
«als ge niet zwijgt vliegt ge overboord en sla ik 't boeltje klein».

ZE HEBBEN DAAR OOK de decca hersteld, terwijl hij dubbelzag.
Hij nam de pook op die in 't logiest ten gronde lag.
«Geen verdriet», zei de meester na God,
«we doen nog een trekje achter kreeften en bot,
en gaan dan naar de françaises met volle..... kracht»
«We verkopen onze vangst en vieren feest tot pitten in de nacht»
Zo gaat het in de dronken wereld met haar brabbeltaal
Eerst vermoorden ze mekaar en zijn dan vrienden allemaal.....

HIER IS ER NOG IETS waar wat aan schort:
in 't ontwikkelingsland is er gedroogde vis tekort.
Voor zulk een vis toont een neger z'n blote buik,
zoals wij tonen een witte buik voor een geneverkruijk!
Maar de vis wordt hier gewoon gemalen
en gaat naar de varkens in reuzebalen.
't Kan niemand schelen dat de neger van honger blaait
of is 't omdat de drogezouterij in onze westhoek staat?

DE ZEEVISSERIJ heeft de belangstelling van de wetenschap.
Vergaderingen, boeken, verslagen, kom, één grote map.
Hoeveel schubben heeft een vis nu tussen kop en staart?
Waarom, waarom legt ze zoveel eieren in maart?
Waarom, waarom ademenen door kieuwen en niet door de neus?
Dat wil de wetenschap met zekerheid weten, heus.
Maar, wij kijken uit met diep verlangen
wanneer de wetenschap ons zal leren waar we visjes moeten vangen...

«VOZOR MOET BLIJVEN», heeft de koopvaardij besloten,
«wij hebben niets te zien met de vissers en hun boten»
En Vozor zegt «de vissers moeten ons advies niet kennen»
Wat dan beduidt: vissers zijn onmondig als hennen.
De visserij is bij Vozor verplicht verzekerd
maar daardoor is haar toestand niet verbeterd.
Roerend is de bezorgdheid van de Staat
als 't om de oorlog in Cyprus of Egypte gaat!

«IN ANDERE LANDEN zijn de vissers ook in een verzekeringsbond»,
zegt de minister; als een appel schijnt hij zo rond.
Weet die man dan niet, dat zulks niet verplicht is daar,
maar dat men gaat hoe men wil en waar?
«Onze schepen gaan nog niet vissen in 't Suezkanaal»
Mijnheer de Minister, ge begrijpt toch... Vlaamse taal?
«We weten het wel, ge moet tegen ons niet liegen,
koopvaardij en baggers konden wel eens de lucht invliegen!

EN DAN ZULT GE NODIG HEBBEN onze centen,
dan zult ge de visserij pluimen van haar renten!
Als g'het 't eigenlijk goed bekijkt,
hoe die baggermaatschappij zich verrijkt!
Met emmers put ze water uit de haven
en vaart ermee naar zee om de meeuwen te laven!
Dat draagt allemaal uw goedkeuring wel weg
maar voor de visserij geen centen, zeg.....!

IEDERE NATIE BESEFT het belang van een kust.
Alleen bij ons dient het enkel voor spel en voor lust.
Het is een venster op de wereld nochtans
en geeft zelfs aan de arme landen een kans.
Gij die met moed dit paternoster hebt afgelezen
is het nu doorgedrongen tot uw onverschillig wezen,
dat onze visserij heeft verloren haar stabiliteit
en nu moedeloos haar..... laatste korretjes breijt!

ZEEBONK

